

खरिगौ। लाजति। इ, लाज्जति। भर्त्सन
एव कौञ्चिन् पठ्यते। भर्गा भर्त्सनम्। इति
दुर्गादासः ॥
लाजं, क्ली, (लाज् + अच्) उघोरम्। इति
मेदिनी। जे, १५ ॥ (भृष्टघान्यम्। खइ इति
भाषा ॥
“येषां सुस्तुलाकानि धान्यानि सनु-
याणि च।
भृष्टानि स्फुटितान्याहुर्लाजानीति मनीषिणः ॥
लाजाः सुस्मेधुराः शीता लघवो दीपनाश्च ते ॥
खल्पन्ममला रूचा बल्याः पित्तकफच्छिदः।
हृद्गतीसारदाहासमेहमेदस्तृषापहाः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
लाजः, पुं, (लाज् + अच्) आर्द्रतण्डुलः। इति
मेदिनी। जे, १५ ॥
लाजा, क्ली, अक्षतम्। इति मेदिनी। जे, १५ ॥
(यथा, सुश्रुते। ४। १६।
“पैतिकं प्रकरालाजामधुकेः सारिवा-
युतेः ॥”)
लाजाः, पुं भूम्नि, (लाज्जन्ति ये ते। लाज् +
घञ्) भृष्टघान्यम्। लाज्योया इति खइ इति
च भाषा। (यथा, रामायणे। २। ४३। १३।
“कदा प्राणिसहस्राणि राजमार्गे ममात्मजौ।
लाजेरवकरिष्यन्ति प्रविशन्ताविरिन्दमौ ॥”)
तत्पर्यायः। अक्षतम् २। इत्यमरः। १२। ६। ४७ ॥
लाजा ३ अक्षताः ४। इति भरतः ॥ अस्य
गुणाः। लघ्नाच्छृङ्गीसारप्रमेहमेदःकफनाशि-
त्वम्। कासपित्तोपशमनत्वम्। आधिकारित्वम्।
लघुत्वम्। शीतलत्वञ्च। अस्य मूत्रगुणाः।
आधिकारित्वम्। दाहलघ्नाञ्ज्वरातीसारनाशि-
त्वम्। अशेषदोषामपाचनत्वञ्च। तस्य पेया-
गुणाः। कामकण्डस्य अमलत्वम्। सुघाट्या-
ग्लानिदौर्बल्यकुचिदोगनाशित्वञ्च। इति राज-
वल्लभः ॥ * ॥ अपि च।
“एते च ब्रीहयोः भृष्टान्ते लाजा इति
संज्ञिताः।
यवादयश्च ये भृष्टान्ते धानाः परिकीर्णताः ॥
लाजाश्च यवधानाश्च तर्पणाः पित्तनाशनाः।
गोधूमयावनालोत्याः क्रिचिदुष्णाश्च दीपनाः ॥
लघ्नातीसारशमनो धातुशान्तकरः परः।
मन्दाग्निविषमाम्नीनां बालखरिषयोषिताम्।
देयश्च सुकुमाराणां लाजमूत्रः सुसंस्कृतः ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
तस्य चूर्णगुणाः।
“द्राक्षादाहिसखञ्जूरन्दहितासुसशर्करम्।
लाजचूर्णं समध्वाञ्च सन्तर्पणमुदाहृतम् ॥”
लाजचूर्णं द्राक्षादिजलशर्करामध्वाञ्चसहितं
तर्पणमुक्तमित्यर्थः। लाजशक्तुगुणाश्च गुणग्रन्थे।
“लाजानां शक्तवः चौरसितायुक्ता विशेषतः।
हृद्गतीसारदण्डदाहविषमूत्राञ्ज्वरापहाः ॥”
चरकश्च।
“तत्र तर्पणमेवाहौ प्रदेयं लाजशक्तुभिः।

ज्वरापहैः फलरसैर्युक्तं समधुशर्करम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
लाञ्जनं क्ली, (लाञ्ज् + ल्युट्) नाम। चिह्नम्।
इति मेदिनी। ने, १२१ ॥ (यथा, कुमारः।
७। ३५।
“द्विवापि निलुप्तमरीचिभासा
बालादनाविष्कृतलाञ्जनेन।
चञ्चलं निव्यं प्रतिभिसमौलेः
चूडामयेः किं यद्व्यं हरस्य ॥”)
लाञ्जनः, पुं, (लाञ्जतीति। लाञ्ज् + ल्युट्)।
रागीधान्यम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ क्वचित्
पुस्तके लाञ्जनीति च पाठः ॥
लाटः, पुं, देशान्तरम्। (यथा, कथासरित्सागरे।
७८। ११६।
“इदौ तस्मै सपुत्राय प्रीत्या वीरवराय च।
लाटदेशे ततो राज्यं स कर्णाटयुधि श्रुपः ॥”)
वक्ष्यम्। इति मेदिनी। टे, २७ ॥ जीर्णभूष-
णादि। इति शब्दरत्नावली ॥
लाड, तु क चेषे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदना-
चुरा० पर०-सक०-सेट्) लाडयति अल-
लाडतु। इति दुर्गादासः ॥
लापः, पुं, कथनम्। लपधातोर्भावे घञ्प्रत्ययेन
नियन्तम् ॥
लाप्यं, त्रि, (लप्यते इति। लप् + ण्यत्) कथ-
नीयम्। लपधातोः कर्मणि घञ्प्रत्ययेन
नियन्तम्। इति सुगर्बोधयाकरणम् ॥
लाभः, पुं, (लभ + घञ् करणे) मूलधनादधिकं
वाग्विषयोपार्जितं धनम्। तत्पर्यायः। फलम् २।
इत्यमरभरतौ ॥ लभ्यम् ३ ङङिः ४। इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणे। २।
२२। २२।
“सुखदुःखे भयक्रोधौ लाभालाभौ भवाभवौ।
यच्च किञ्चित्थाभूतं ननु देवस्य कर्म तनु ॥”)
प्राप्तिः। इति लभधालयदर्शनात् ॥ (सम-
धर्मप्रविचारागमेयु अन्यतमः। यथा, मनुः। १०।
११५।
“सप्त विचारागमा धर्म्या दायो लाभः क्रयो जयः।
प्रयोगः कर्मयोगश्च सत्प्रतिपद्य एव च ॥”)
लाभ्यं, क्ली, (लभ् + ण्यत्) लाभः। इति
शब्दरत्नावली ॥
लाभञ्जकं, क्ली, वीरयन्त्रत्वम्। इत्यमरः ॥ अस्य
पर्यायगुणानुशीरशब्दे ङङ्यौ। उशीरवत्-
पीतच्छिविलणविशेषः। तत्पर्यायः। सुना-
लम् २ अन्धशालम् ३ लवम् ४ लघु ५ इटिका
पथिकम् ६ शीघ्रम् ७ दीर्घमूलम् ८ जला-
श्रयम् ९। अस्य गुणाः। हिमत्वम्। तित्त-
त्वम्। वातपित्तदण्डदाहश्रममूत्रच्छार्तिरक्त-
ज्वरापहत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥
लालनं, क्ली, (लल् + णिच् + ल्युट्) अत्यन्त-
स्नेहकरणम्। प्रेमपूर्वकवालाकारणम्।
सोहाग इति भाषा। लड कोपसेवे उपसेव
इह अत्यन्तपालनम्। क, लालयेत् पञ्च वर्षाणि

पुत्रमिति अत्र डलयोरकलाञ्जलम्। इति
कविकल्पद्रुमटीकायां दुर्गादासः ॥ तथा हि।
“लालने बहवो दोषास्ताडने बहवो गुणाः।
तस्मान् पुत्रञ्च शिष्यञ्च ताडयेन्न तु लालयेत् ॥”
अपि च।
“लालयेत् पञ्च वर्षाणि दशवर्षाणि ताडयेत्।
प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रं मित्रवदाचरेत् ॥”
इति चाणक्यशतकम् ॥
लालसा, पुं क्ली, (लस् + यङ् । ततः “अ प्रत्य-
यात् ॥” ३। १०२। इति अः। टाप्) महाभि-
लासः। इत्यमरः ॥ चौरसुखम्। याच्ना
इति मेदिनी। से, ३४ ॥ रोहदम्। यथा,—
“दोहदं रोहदं अह्ना लालसा स्ततिमासि तु ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥
लोलः। इति नानार्थे स एव ॥ (लोलुपे, त्रि।
इति यादवः ॥ यथा, माघे। ४। ६।
“ह्यायां निजस्त्री चटुलालसानां
मदेन किञ्चित् चटुलालसानाम्।
कुञ्जासुतुपिङ्गरजातपत्रे-
विहङ्गमानां जलजातपत्रेः ॥”
तथा च कुमारः। ७। ५६।
“तस्मिन् सुहृते पुरसुन्दरीणा-
मीशानसन्दर्शनलालसानाम् ॥”)
लालवीकं, क्ली, पिच्छत्वम्। इति शब्दरत्नावली ॥
लाला, क्ली, (लल् + णिच् + अच् । टाप्)
सुखभवजलम्। लाल इति भाषा। तत्पर्यायः।
वृषिका २ स्यन्दिनी ३। इत्यमरः ॥ द्राविका ४
वृषीका ५। इति शब्दरत्नावली ॥ सुख-
सावः। इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते।
४। २२।
“हीनच्छेदात् भवेच्छोषो लालानिद्राभ्रम-
स्तमः ॥”)
लालाटिकः, त्रि, (ललाटं पश्यतीति। ललाट +
“संज्ञायां ललाटकुटौ पश्यति ॥” ४। १। ४६।
इति ठक्। दूरेस्थित्वा प्रभोर्ललाटं पश्यति न
तु कार्येषूपतिष्ठते इत्यर्थः।) प्रभोर्ललाटशर्णौ।
कार्याक्षमः। इत्यमरः ॥ यः सेवकः क्रोध-
प्रसादचिह्नज्ञानाय प्रभोर्ललाटमेव पश्यति। यच्च
प्रभोः कार्येषु मोहशक्तौ लालाटिकौ पूर्व-
वत् शिकः। केचित्तु कार्याक्षम इति भाष-
दर्शिन एव विशेषणसुक्ता एकमेव लालाटिक-
माह्वनं तु द्वाविति। भावदर्शिते च पाठः
लालाटिकः सदास्ये प्रभुभाविदर्शिनः। इत्य-
जयः ॥ इति तट्टीकायां भरतः ॥ आश्लेषण-
विशेषे, पुं, इति मेदिनी। के, २२१ ॥ ललाट-
सम्बन्धिनः, त्रि। यथा। प्राप्तिस्तु लालाटिको-
त्यादि ॥
लालामेहः, पुं, (लालावत् मेहतीति। मिह +
अच्) प्रमेहविशेषः। यथा,—
“लालातनुयुतं मूत्रं लालामेहेन पिच्छित्वम् ॥”
प्रमेहतीति शेषः। अस्यौषधम्।
“गुह्याः खरसः पृथो मधुना सर्वमेहजित् ॥